

عنوان مقاله:

تاثیر معماری فضای بازی در پرورش خلاقیت در کودکان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سعیده فیضی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آذرشهر

خلاصه مقاله:

بازی زندگی کودک نیست اما تمام زندگی کودک بازی است. بازی به عنوان عاملی برای پرورش دوستی و محبت میان کودکان از زمانی اهمیت پیدا می کند که آنها می توانند با هم به فعالیت گروهی بپردازند و از این مکتب پرورش احساسات و عواطف انسانی، بسیاری از خصایل اخلاقی و رفتارهای مناسب و نامناسب را از یکدیگر می آموزند و در تکامل یکدیگر سهیم می شوند بازی با آن که در بین بسیاری از موجودات زنده وجود دارد، اما اختصاصاً بیانگر دنیای سمبولیک انسان است، دنیایی که در مسیر طبیعی خود از کودکی به بزرگسالی ادامه می یابد و کودکان نقش خود را تا دنیای بزرگسالی بازی می کنند. فضای ساخته شده چه مفهومی برای کودک دارد؟ درک کودک از فضا با درک ما کاملاً متفاوت است او تمام تصاویر معمارانه را بر حسب هوش لحظه ای و تخیلش بکار می برد. کودک دوست دارد فضایی قابل تغییر در اختیار داشته باشد تا بتواند ردپایی از خود در آن بجای بگذارد و بدین ترتیب نقاط مشابه ویژه خود را بوجود آورد. در این مقاله سعی داریم در جهت دست یافتن به اندیشه هایی در راستای طراحی معماری برای کودکان، جهت نشان دادن دقیق و دستیابی به اندیشه های معمارانه برای آفرینش فضایی لذت بخش برای کودکان به منظور شکوفایی و پرورش خلاقیت و تقویت حس کنجکاوی کودکان بپردازیم.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، فضای بازی، کودکان، تفریح، ضمیر کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/355719>

